

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA PRZEDSIĘBIORCZOŚCI I TECHNOLOGII¹⁾

z dnia ..... 2019 r.

**w sprawie szczegółowych wymagań w zakresie jednoznacznego oznaczenia materiałów
wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego oraz wzoru wniosku o nadanie kodu
oznaczenia obiektu produkcyjnego²⁾**

Na podstawie art. 62^{ve} ustawy z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz. U. z 2019 r. poz. 45, 55, 60 i 1214) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowe wymagania w zakresie jednoznacznego oznaczenia materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego oraz jego opakowania;
- 2) wzór wniosku o nadanie kodu oznaczenia obiektu produkcyjnego.

§ 2. 1. W przypadku materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego w postaci:

- 1) nabojów – jednoznaczne oznaczenie umieszcza się na etykiecie samoprzylepnej lub przez bezpośredni nadruk na każdym naboju a dodatkową etykietę samoprzylepną zawierającą jednoznaczne oznaczenie umieszcza się na każdym opakowaniu z nabojami. Oprócz tego przedsiębiorca może zastosować pasywny obojętny identyfikator elektroniczny dołączony do każdego naboju oraz podobny identyfikator elektroniczny umieszczony na każdym opakowaniu z nabojami;
- 2) spłonek – jednoznaczne oznaczenie umieszcza się na etykiecie samoprzylepnej lub przez bezpośredni nadruk lub pieczęć na powłoce każdej spłonki a dodatkową etykietę

---

¹⁾ Minister Przedsiębiorczości i Technologii kieruje działem administracji rządowej – gospodarka, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 stycznia 2018 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Przedsiębiorczości i Technologii (Dz. U. poz. 93).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Komisji 2008/43/WE z dnia 4 kwietnia 2008 r. w sprawie ustanowienia systemu oznaczania i śledzenia materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, zgodnie z dyrektywą Rady 93/15/EWG (Dz. Urz. UE L 94 z 05.04.2008, str. 8) i dyrektywę Komisji 2012/4/UE z dnia 22 lutego 2012 r. zmieniającą dyrektywę Komisji 2008/43/WE w sprawie ustanowienia systemu oznaczania i śledzenia materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, zgodnie z dyrektywą Rady 93/15/EWG (Dz. Urz. UE L 50 z 23.02.2012, str. 18).

samoprzylepną zawierającą jednoznaczne oznaczenie umieszcza się na każdym opakowaniu ze spłonkami. Oprócz tego przedsiębiorca może zastosować pasywny obojętny identyfikator elektroniczny dołączony do każdej spłonki oraz podobny identyfikator elektroniczny umieszczony na każdym opakowaniu ze spłonkami;

- 3) zapalników elektrycznych, nieelektrycznych i elektronicznych – jednoznaczne oznaczenie umieszcza się na etykiecie samoprzylepnej na przewodach lub tulei zapalnika albo etykiecie samoprzylepnej lub w postaci bezpośredniego nadruku lub pieczęci na łusce każdego zapalnika a dodatkową etykietę samoprzylepną zawierającą jednoznaczne oznaczenie umieszcza się na każdym opakowaniu z zapalnikami. Oprócz tego przedsiębiorca może zastosować pasywny obojętny identyfikator elektroniczny dołączony do każdego zapalnika oraz podobny identyfikator elektroniczny umieszczony na każdym opakowaniu z zapalnikami;
- 4) zapłonników i pobudzaczy wybuchowych – jednoznaczne oznaczenie umieszcza się na etykiecie samoprzylepnej lub przez bezpośredni nadruk na każdym zapłonniku lub pobudzaczu wybuchowym a dodatkową etykietę samoprzylepną zawierającą jednoznaczne oznaczenie umieszcza się na każdym opakowaniu z zapłonnikami lub pobudzacami wybuchowymi. Oprócz tego przedsiębiorca może zastosować pasywny obojętny identyfikator elektroniczny dołączony do każdego zapłonnika lub pobudzacza wybuchowego oraz podobny identyfikator elektroniczny umieszczony na każdym opakowaniu z zapłonnikami lub pobudzacami wybuchowymi;
- 5) lontów detonujących i prochowych – jednoznaczne oznaczenie umieszcza się na etykiecie samoprzylepnej lub przez bezpośredni nadruk na zwoju lontu. Jednoznaczne oznaczenie umieszcza się co pięć metrów na zewnętrznej powłoce lontu detonującego lub prochowego albo na plastikowej wytłaczanej wewnętrznej warstwie znajdującej się bezpośrednio pod opłotem zewnętrznym lontu. Dodatkową etykietę samoprzylepną zawierającą jednoznaczne oznaczenie umieszcza się na każdym opakowaniu z lontem detonującym lub prochowym. Oprócz tego przedsiębiorca może zastosować pasywny obojętny identyfikator elektroniczny umieszczony wewnątrz lontu detonującego oraz podobny identyfikator elektroniczny umieszczony na każdym opakowaniu z lontem detonującym lub prochowym.

2. W przypadku materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego składających się z dwóch składników jednoznaczne oznaczenie umieszcza się na etykiecie samoprzylepnej lub przez bezpośredni nadruk na najmniejszej jednostce opakowania zawierającej obydwa składniki.

3. W przypadku materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego umieszczonych w:

- 1) workach – jednoznaczne oznaczenie umieszcza się na etykiecie samoprzylepnej lub przez bezpośredni nadruk na każdym worku. Oprócz tego przedsiębiorca może zastosować pasywny obojętny identyfikator elektroniczny dołączony do każdego worka;
- 2) puszkach i bębnach – jednoznaczne oznaczenie umieszcza się na etykiecie samoprzylepnej lub poprzez bezpośredni nadruk na każdej puszcze lub bębnie zawierającym materiał wybuchowy. Oprócz tego przedsiębiorca może zastosować pasywny obojętny identyfikator elektroniczny dołączony do każdej puszki lub bębna zawierającego materiał wybuchowy.

§ 3. Wzór wniosku o nadanie kodu oznaczenia obiektu produkcyjnego stanowi załącznik do rozporządzenia.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia³⁾.

MINISTER PRZEDSIĘBIORCZOŚCI

I TECHNOLOGII

W POROZUMIENIU:

MINISTER SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI

---

³⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Gospodarki z dnia 2 listopada 2012 r. w sprawie szczegółowych wymagań w zakresie jednoznacznego oznaczenia materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, oznaczania obiektów produkcyjnych oraz rejestru oznaczeń, które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zgodnie z art. 170 pkt 6 ustawy z dnia 13 czerwca 2019 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz.U. poz. 1214).

WNIOSEK

**o nadanie kodu oznaczenia obiektu produkcyjnego, w którym wytwarzane są materiały
wybuchowe przeznaczone do użytku cywilnego**

**I. Oznaczenie przedsiębiorcy wnoszącego o nadanie kodu oznaczenia obiektu
produkcyjnego**

1. Nazwa przedsiębiorcy: .....
2. Numer identyfikacji podatkowej (NIP) przedsiębiorcy: .....
3. Adres siedziby przedsiębiorcy albo miejsca prowadzenia działalności gospodarczej albo
miejsca zamieszkania (w przypadku przedsiębiorcy będącego osobą fizyczną):
  - 1) Miejscowość i kod pocztowy: .....
  - 2) Ulica, numer domu, numer lokalu: .....
  - 3) Numer telefonu, numer faksu, e-mail przedsiębiorcy:.....
  - .....
- 4) Imię i nazwisko osoby do kontaktu:.....

**II. Oznaczenie koncesji na wykonywanie działalności gospodarczej posiadanej przez
wnioskodawcę**

1. Numer koncesji: .....
2. Rok wydania koncesji: .....
3. Zakres koncesji:.....
- .....
- .....

III. Nazwa i adres obiektu produkcyjnego

1. Nazwa obiektu produkcyjnego:.....
- .....
2. Adres obiektu produkcyjnego:
  - 1) Miejscowość i kod pocztowy: .....
  - 2) Ulica, numer domu, numer lokalu: .....
  - 3) Państwo:.....
  - 4) Numer telefonu, numer faksu, e-mail:.....
  - .....

IV. Rodzaj materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego wytwarzanych w obiekcie produkcyjnym będącym przedmiotem wniosku:

Lp.	Rodzaj wytwarzanych materiałów wybuchowych	Numer rozpoznawczy ustalony przez ONZ ¹⁾	Kod klasyfikacyjny ¹⁾	Nazwa handlowa
1.				
2.				
(..) ²⁾				

¹⁾ Określony w załączniku A do Umowy Europejskiej dotyczącej międzynarodowego przewozu drogowego towarów niebezpiecznych (ADR), sporządzonej w Genewie dnia 30 września 1957 r. (Dz. U. z 2019 r. poz. 769).

²⁾ W razie potrzeby dodać kolejne wiersze.

V. Na podstawie art. 39 § 1 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, z późn. zm.) wyrażam zgodę na doręczanie pism za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2019 r. poz. 123, z późn. zm.).

tak^{*)}

nie^{*)}

Oświadczam, że informacje podane we wniosku są zgodne z prawdą.

.....
(data oraz czytelny podpis wnioskodawcy lub osoby upoważnionej^{**)})

^{*)} Zaznaczyć właściwe

^{**)} Wymóg opatrzenia wniosku podpisem dotyczy wniosków składanych w postaci papierowej. Wniosek składany za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej należy złożyć zgodnie z art. 62vb ust. 6 ustawy.

Projekt z dnia 05 sierpnia 2019 r.

UZASADNIENIE

Podstawę prawną rozporządzenia Ministra Przedsiębiorczości i Technologii w sprawie *szczegółowych wymagań w zakresie jednoznacznego oznaczenia materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego oraz wzoru wniosku o nadanie kodu oznaczenia obiektu produkcyjnego*, zwanego dalej „rozporządzeniem”, stanowi art. 62ve ustawy z dnia 21 czerwca 2002 r. *o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego* (Dz. U. z 2019 r. poz. 45, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o MWC”. Zgodnie z przywołanym przepisem minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych jest zobowiązany do określenia w drodze rozporządzenia:

- 1) *szczegółowych wymagań w zakresie jednoznacznego oznaczenia materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego, zwanego dalej „MWC” oraz jego opakowania;*
- 2) *wzoru wniosku o nadanie kodu oznaczenia obiektu produkcyjnego, w którym wytwarzane są MWC.*

Rozporządzenie uzupełnia we wskazanym zakresie przepisy art. 62va ustawy o MWC, określającego zasady oznaczania MWC jednoznacznym oznaczeniem, a także przepisy art. 62vb ustawy o MWC, regulującego kwestię nadawania kodu oznaczenia obiektu produkcyjnego, w którym wytwarzane są MWC.

Wprowadzenie do obiegu prawnego ustawy z dnia 13 czerwca 2019 r. *o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym* (Dz. U. poz. 1214), zwanej dalej „ustawą z dnia 13 czerwca 2019 r.”, stworzyło okazję do uporządkowania regulacji dotyczących MWC, z których część znajdowała się dotychczas poza ustawą o MWC. Dotyczy to problematyki objętej art. 23a i 29a ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. *o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym* (Dz. U. z 2018 r. poz. 2037, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą z dnia 22 czerwca 2001 r.”, dotyczącej jednoznacznego oznaczenia MWC oraz rejestru jednoznacznych oznaczeń. W konsekwencji zmieniona ustawa o MWC zawiera regulacje dotyczące MWC, które dotychczas znajdowały się w dwóch ustawach. Jednocześnie uporządkowania pod względem prawnym wymaga rozporządzenie Ministra Gospodarki

z dnia 2 listopada 2012 r. w sprawie jednoznacznego oznaczenia materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, oznaczania obiektów produkcyjnych oraz rejestru oznaczeń (Dz. U. poz. 1231), zwane dalej „rozporządzeniem z dnia 2 listopada 2012 r.”, wydane na podstawie art. 23a ust. 9 ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r.. Rozporządzenie to wdrożyło do prawa polskiego:

- dyrektywę Komisji 2008/43/WE z dnia 4 kwietnia 2008 r. w sprawie ustanowienia systemu oznaczania i śledzenia materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, zgodnie z dyrektywą Rady 93/15/EWG (Dz. Urz. UE L 94 z 05.04.2008, str. 8), zwaną dalej „dyrektywą 2008/43/WE”,
- dyrektywę Komisji 2012/4/UE z dnia 22 lutego 2012 r. zmieniającą dyrektywę Komisji 2008/43/WE w sprawie ustanowienia systemu oznaczania i śledzenia materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, zgodnie z dyrektywą Rady 93/15/EWG (Dz. Urz. UE L 50 z 23.02.2012, str. 18), zwaną dalej „dyrektywą 2012/4/UE”.

Część przepisów rozporządzenia z dnia 2 listopada 2012 r. stanowią regulacje rangi ustawowej. W związku z tym w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 62^{ve} ustawy o MWC, które zastąpi rozporządzenie z dnia 2 listopada 2012 r., pozostawiono jedynie przepisy szczegółowe, uzupełniające regulacje w zakresie jednoznacznego oznaczenia MWC zawarte w ustawie o MWC. Projektowane rozporządzenie nie wprowadza zmian merytorycznych w obowiązujących przepisach dotyczących jednoznacznego oznaczenia MWC a jedynie porządkuje te przepisy, tak aby projektowane rozporządzenie regulowało wyłącznie materię właściwą dla tego rodzaju aktu prawnego.

Regulacje dotyczące jednoznacznego oznaczenia MWC odwzorowują wymagania prawa Unii Europejskiej w tym zakresie, które ukierunkowane są na zapewnienie identyfikacji i identyfikowalności MWC. Inaczej mówiąc chodzi o zapewnienie możliwości uzyskania pełnej informacji o każdej jednostce MWC (rodzaj, typ, producent, rok produkcji itp.), a także prześledzenia historii dysponowania tą jednostką MWC przez poszczególne podmioty w całym okresie życia MWC, od wyprodukowania do zużycia lub unieszkodliwienia. Ma to istotne znaczenie dla ograniczenia ryzyka wykorzystania MWC w działaniach przestępczych, w tym terrorystycznych.

Przepisy rozporządzenia dotyczą materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego zdefiniowanych w art. 3 pkt 11 ustawy o MWC. Zgodnie z tą definicją pojęcie

MWC obejmuje również wyroby wypełnione materiałem wybuchowym zaliczane do klasy 1, wymienione w załączniku A do *Umowy europejskiej dotyczącej międzynarodowego przewozu drogowego towarów niebezpiecznych (ADR), sporządzonej w Genewie dnia 30 września 1957 r.* (Dz. U. z 2019 r. poz. 769), zwanej dalej „ADR”. Wśród wyrobów wymienionych w załączniku A znajdują się takie wyroby, jak: różnego rodzaju zapalniki (także elektryczne i elektroniczne), spłonki, zapłonniki, pobudzacze wybuchowe oraz lonty detonujące i prochowe.

Rozporządzenie określa sposób jednoznacznego oznaczenia MWC w przypadku, gdy występuje on w postaci:

- nabojów,
- substancji składającej się z dwóch składników,
- spłonek,
- zapalników elektrycznych, nieelektrycznych i elektronicznych,
- zapłonników i pobudzaczy wybuchowych,
- lontów detonujących i prochowych

Ponadto uregulowany został sposób oznaczania MWC pakowanych w worki, puszki oraz bębny.

Najczęściej jednoznaczne oznaczenie umieszcza się w formie etykiety samoprzylepnej lub bezpośredniego nadruku, chociaż w niektórych przypadkach dopuszczona jest także forma pieczęci na danym wyrobie. Ponadto etykietę zawierającą jednoznaczne oznaczenie umieszcza się na każdym opakowaniu zawierającym te wyroby. Z kolei w przypadku MWC umieszczonych w worku, puszcze lub bębnie jednoznaczne oznaczenie umieszczane jest na każdym z takich opakowań. W przypadku jednoznacznego oznaczania MWC składających się z dwóch komponentów oznaczenie to umieszcza się na najmniejszej jednostce opakowania zawierającej obydwa wspomniane składniki. Z kolei w przypadku lontów detonujących lub prochowych jednoznaczne oznaczenie umieszcza się na etykiecie samoprzylepnej lub przez bezpośredni nadruk na zwoju (co 5 metrów) oraz na każdym opakowaniu z lontami. W każdym przypadku przedsiębiorca może również zastosować pasywny obojętny identyfikator elektroniczny dołączony do opakowania zawierającego MWC a w niektórych przypadkach taki identyfikator może być także umieszczony na wyrobie.

Do rozporządzenia dołączono załącznik, w którym określono wzór wniosku o nadanie kodu oznaczenia obiektu produkcyjnego (§ 3). Wniosek uwzględnia wszystkie informacje określone w art. 62vb ust. 2 ustawy o MWC, które są niezbędne ministrowi właściwemu

do spraw gospodarki do wydania decyzji dotyczącej nadania kodu oznaczenia obiektu produkcyjnego, a mianowicie:

- oznaczenie przedsiębiorcy wnioskującego o nadanie kodu oznaczenia obiektu produkcyjnego, jego numer identyfikacji podatkowej (NIP), adres jego siedziby lub miejsca prowadzenia działalności gospodarczej albo miejsca zamieszkania (w przypadku osób fizycznych) oraz dane kontaktowe,
- oznaczenie koncesji na wykonywanie działalności gospodarczej posiadanej przez wnioskodawcę,
- rodzaj wytwarzanych materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego,
- nazwa oraz adres obiektu produkcyjnego.

Zgodnie z art. 170 pkt 6 ustawy z dnia 13 czerwca 2019 r., rozporządzenie z dnia 2 listopada 2012 r. zachowuje moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 62ve znowelizowanej ustawy o MWC, nie dłużej jednak niż przez 18 miesięcy od dnia wejścia w życie zmian w ustawie o MWC, tj. od dnia 1 sierpnia 2019 r. W związku z tym projektowane rozporządzenie nie zawiera przepisu o utracie mocy rozporządzenia z dnia 2 listopada 2012 r., a jedynie wprowadzony został odnośnik informacyjny na ten temat.

Ponieważ z art. 166 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2019 r. wynika, że do postępowań w sprawie o nadanie kodu oznaczenia obiektu produkcyjnego, w którym są wytwarzane MWC, wszczętych i niezakończonych przed wejściem w życie przepisów wydanych na podstawie art. 62ve zmienionej ustawy o MWC, stosuje się przepisy dotychczasowe (tj. rozporządzenie z dnia 2 listopada 2012 r.) nie ma potrzeby, aby projektowane rozporządzenie regulowało przepisy przejściowe dotyczące tej kwestii.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. *o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych* (Dz. U. z 2017 r. poz. 1523, z późn. zm.) rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, o czym stanowi § 4 projektu.

Zdecydowana większość firm prowadzących działalność gospodarczą w obszarze wytwarzania i obrotu MWC zaliczana jest do grupy mikro, małych i średnich przedsiębiorstw. Tym samym rozporządzenie zawierać będzie regulacje niezbędne w praktyce gospodarczej takich podmiotów. Jednocześnie wymaga podkreślenia, że skala działalności w obszarze wytwarzania i obrotu MWC jest – w porównaniu do rozmiaru aktywności całego sektora

mikro, małych i średnich przedsiębiorstw – relatywnie niewielka. Oznacza to, że wpływ projektowanej regulacji na sektor mikro, małych i średnich przedsiębiorców będzie nieznaczny.

Projekt rozporządzenia nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Rozporządzenie nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w *sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych* (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597) i w związku z tym nie podlega notyfikacji Komisji Europejskiej.

Projektowane rozporządzenie nie wymaga notyfikacji Komisji Europejskiej w trybie ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. *o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej* (Dz. U. z 2018 r. poz. 362, z późn. zm.).

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedłożenia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. *o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa* (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – *Regulamin pracy Rady Ministrów* (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.) projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w serwisie *Rządowy Proces Legislacyjny* oraz w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministra Przedsiębiorczości i Technologii.

Wyniki opiniowania zostaną omówione w raporcie z konsultacji, o którym jest mowa w § 51 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – *Regulamin pracy Rady Ministrów*. W raporcie z konsultacji zostanie zawarta również informacja dotycząca braku zgłoszeń podmiotów zainteresowanych pracami nad rozporządzeniem w trybie przepisów o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa.